

ที่ สวพส./ ๕๗๘/

๕ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง สอบถามความคืบหน้าในการกำหนดมาตรฐานกลางสำหรับการจ่ายค่าตอบแทนการเลิกจ้างกรณีเกษียณอายุ

เรียน เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

- อ้างถึง ๑. หนังสือ ที่ สวพส./๑๖๐๖ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เรื่อง ขอรื้อการจ่ายค่าชดเชยในกรณีการออกจากงานเพราะเกษียณอายุของเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง
๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๒๐๒๙ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เรื่อง ขอรื้อการจ่ายค่าชดเชยในกรณีการออกจากงานเพราะเกษียณอายุของเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือเรื่อง ขอบริเงินชดเชยกรณีเลิกจ้าง ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕
๒. หนังสือเรื่อง ขอความอนุเคราะห์พิจารณาการจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างของเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕
๓. หนังสือเรื่อง ขอให้จ่ายค่าตอบแทนกรณีเลิกจ้างแก่เจ้าหน้าที่ที่ออกจากงานกรณีเกษียณอายุ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดเห็น เรื่อง “แนวปฏิบัติขององค์การมหาชนเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง” เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นั้น

เนื่องจากทางสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ได้รับหนังสือจากกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่เกษียณอายุของสถาบัน สอบถามในประเด็นการจ่ายค่าตอบแทนกรณีเลิกจ้างแก่เจ้าหน้าที่ที่ออกจากงานกรณีเกษียณอายุ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๓) ซึ่งทางสถาบันได้เคยหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นดังกล่าว ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ และได้มีความเห็นตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๓๘๓/๒๕๕๕ ตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ โดยมีสาระสำคัญว่า สถาบันเป็นองค์การมหาชนซึ่งมิได้มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร จึงไม่ต้องจ่ายค่าชดเชย ตามมาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการสถาบัน อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๓) (จ) แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน และมาตรา ๑๙ (๙) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบัน กำหนดเรื่องการจ่ายค่าตอบแทนการเลิกจ้างให้แก่เจ้าหน้าที่ของสถาบัน ในรูปแบบของประโยชน์ตอบแทนอื่น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานก็สามารถทำได้

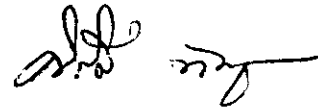
อย่างไรก็ดี จากการสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดเห็นเรื่อง “แนวปฏิบัติขององค์การมหาชนเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง” เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ในประเด็นการจ่ายค่าตอบแทนการเลิกจ้างกรณีเกษียณอายุ จะสามารถจ่ายได้หรือไม่ อย่างไร และจ่ายจากงบประมาณส่วนไหน ควรมีมาตรฐานกลางออกไว้เป็นแนวปฏิบัติ ซึ่งทางสำนักงาน ก.พ.ร. จะนำข้อมูลที่ได้จากองค์การมหาชนไปวิเคราะห์และสรุปเสนอคณะกรรมการองค์การมหาชนอีกครั้ง เพื่อกำหนดมาตรฐานกลางเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจนต่อไป

สถาบัน...

สถาบันจึงขอสอบถามถึงความคืบหน้าในการกำหนดมาตรฐานกลางเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนการเลิกจ้างกรณีเกษียณอายุ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความถูกต้องและชัดเจนในกรณีการจ่ายค่าตอบแทนการเลิกจ้างให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้เกษียณอายุต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และแจ้งถึงความคืบหน้าในการดำเนินการมายังสถาบันด้วย
จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริพงศ์ หังสพฤกษ์)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง

สำนักอำนวยการ

โทร ๐ ๕๓๓๒ ๘๔๙๖-๘

โทรสาร ๐ ๕๓๓๒ ๘๔๙๖-๘

ที่ สทพส/ ๑๖๐๖

๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอรื้อการจ่ายค่าชดเชยในกรณีการออกจากงานเพราะเกษียณอายุของเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. พระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๖
 ๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
 ๓. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘
 ๔. ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์

เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๔

๕. ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์
- เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) เป็นหน่วยงานที่ได้ปรับเปลี่ยนจาก สำนักพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๖ และตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดอำนาจของคณะกรรมการให้ใช้อำนาจในการออกกฎ ระเบียบ เกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปของสถาบัน และการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่คณะกรรมการ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ผู้อำนวยการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน ที่ปรึกษาคณะทำงาน เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสถาบัน จึงได้ออกระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชนมาตรา ๓๘ กำหนดว่ากิจการขององค์การมหาชนไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชนต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ดังนั้นเมื่อในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ หมวด ๑๑ กำหนดเรื่องการจ่ายค่าชดเชย ซึ่งตามมาตรา ๑๑๘ วรรคสองบัญญัติว่าการเลิกจ้างตามมาตราที่กำหนดว่า การกระทำใดที่นายจ้างไม่ให้ลูกจ้างทำงานต่อไปและไม่จ่ายค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด ทั้งนี้ สถาบันได้มีข้าราชการที่โอนมาจากสำนักพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่องค์การมหาชนด้วย

ตามระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๔ เดิมกำหนดการจ่ายค่าชดเชยไว้ในข้อ ๑๖ ว่า ค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิด ให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามปริมาณเงินที่สำนักงานประมาณอนุมัติและหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประมาณกำหนด และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้แก้ไขกำหนดให้ การจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับในขณะนั้นกำหนด เนื่องจากสำนักงานประมาณไม่ได้จัดสรรงบประมาณและไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าชดเชย

/สถาบัน...

สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) จึงใคร่ขอหารือในประเด็น ดังนี้

๑. การเลิกจ้างเพราะเหตุที่เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีความผิดและถูกเลิกจ้างเพราะครบกำหนดเกษียณอายุ ถือว่าเป็นการกระทำที่นายจ้างไม่ให้ออกจ้างทำงานต่อไปและไม่จ่ายค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเป็เพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานหรือไม่

๒. หากกำหนดให้จ่ายค่าชดเชยตามความในข้อ ๑. กรณีข้าราชการที่โอนมาจากสำนักพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ครบเกษียณอายุราชการนั้น สถาบันจำต้องจ่ายค่าชดเชยให้ตามกฎหมายหรือไม่ เพราะตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ วรรคสองกำหนดว่า การเปลี่ยนจากข้าราชการไปเป็นเจ้าหน้าที่ของสถาบัน ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และวรรคสามกำหนดว่า การเปลี่ยนจากลูกจ้างของส่วนราชการไปเป็นลูกจ้างของสถาบัน ให้ถือว่าทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มี ความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

๓. หากสถาบันต้องจ่ายค่าชดเชย กรณีเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกเลิกจ้างตามกำหนดเกษียณอายุ ในช่วงระยะเวลา ๑ - ๕ ปีที่ผ่านมา มีสิทธิเรียกร้องให้สถาบันจ่ายค่าชดเชยย้อนหลังหรือไม่ เนื่องจากตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ และตามระเบียบ ข้อบังคับของคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงว่าด้วยการพัฒนาและบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๙ ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าการเกษียณอายุราชการเป็นเหตุเลิกจ้าง เลิกสัญญา หากแต่กำหนดคุณสมบัติเรื่องอายุของเจ้าหน้าที่องค์การมหาชนไว้ว่า ต้องมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไป และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ และกำหนดเรื่องการพ้นจากตำแหน่งว่าเมื่อขาดคุณสมบัติจะต้องออกจากการเป็นเจ้าหน้าที่องค์การมหาชน

๔. การกรอกรายละเอียดระยะเวลาการจ้างเจ้าหน้าที่ ที่มีกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดสัญญาลงในสัญญาจ้างเจ้าหน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยการพัฒนาและบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๙ ถือเป็นเหตุยกเว้นการจ่ายค่าชดเชยตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากได้ผลเป็นประการใด ขอโปรดแจ้งให้สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ทราบโดยด่วนด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริพงศ์ หังสพฤกษ์)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง

สำนักอำนวยการ

โทรศัพท์ ๐๕๓-๑๒๘๔๔๖-๘

โทรสาร ๐๕๓-๑๒๘๔๔๔

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
วันที่ ๕๔๙๐๖
วันที่ ๑๒/พ.ช./๕๕
เวลา

๒๓

ที่ นร ๐๔๐๑/ ๒๐๒๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

สำนักกฎหมาย	588๐6
วันที่	12/11/55
เลขที่	131๐๕๕

เรื่อง ขอรื้อการจ่ายค่าชดเชยในกรณีการออกจากงานเพราะเกษียณอายุของเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง

1479/55

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๔/ป ๖๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจ่ายค่าชดเชยในกรณีการออกจากงานเพราะเกษียณอายุของเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)

ตามที่สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการจ่ายค่าชดเชยในกรณีการออกจากงานเพราะเกษียณอายุของเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.ร.) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) และสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๔) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัชพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวเสาวณี 呑เมือง)

นิติกรปฏิบัติกร

สำนักอำนวยการ

ฝ่ายกฎหมายสวัสดิการสังคม

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๔ ต่อ ๑๓๒๒ (นางอนุชฉัตร)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๕๕

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

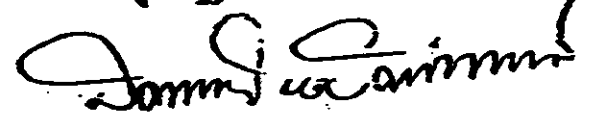
นางอนุชฉัตร (นางอนุชฉัตร) โทร. ๑๓๒๒

๑๒ พ.ช. ๕๕

(นางจริษกานต์ ศิริวิชัย)

สำนักอำนวยการและระเบียบ

กลุ่มกฎหมายและระเบียบ

(นายสมเกียรติ พิชิตเทพินทร)

หัวหน้ากลุ่มคดีปกครองและคดีทั่วไป

ปฏิบัติราชการ - หน่วยงานราชการสำนักกฎหมาย

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การจ่ายค่าชดเชยในกรณีการออกจากงานเพราะเกษียณอายุของเจ้าหน้าที่
สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)

สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ได้มีหนังสือที่ สวพส./๑๖๐๖ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) (สวพส.) เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยปรับเปลี่ยนมาจากสำนักพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้มีข้าราชการที่โอนมาจากสำนักพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ สวพส. ด้วย จากนั้นได้มีการออกระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ และระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นให้แก่คณะกรรมการ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ผู้อำนวยการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน ที่ปรึกษาคณะทำงาน เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของ สวพส. ซึ่งตามระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ เดิมกำหนดเรื่องการจ่ายค่าชดเชยไว้ในข้อ ๑๒ ว่า ค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิด ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามปริมาณวงเงินที่สำนักงานประมาณอนุมัติและหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประมาณกำหนด และต่อมาได้มีการแก้ไขข้อ ๑๒ ดังกล่าวโดยระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยแก้ไขเป็น การจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับในขณะนั้น กำหนด เนื่องจากสำนักงานประมาณไม่ได้จัดสรรงบประมาณและไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าชดเชยไว้แต่อย่างใด

เนื่องจากมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า กิจการขององค์การมหาชนไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน โดยผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชนต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ซึ่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้มีการกำหนดในเรื่องการจ่ายค่าชดเชยไว้ในหมวด ๑๑ และมาตรา ๑๑๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้ การเลิกจ้างหมายความว่า การกระทำใดที่นายจ้างไม่ให้ลูกจ้างทำงานต่อไปและไม่จ่ายค่าจ้างให้ไม่ว่าจะเป็นเพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๔๐๑/๒๐๒๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จากกรณีดังกล่าว สวพส. จึงขอหารือในประเด็นดังนี้

๑. การเลิกจ้างเพราะเหตุที่เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีความผิดและถูกเลิกจ้าง เพราะครบกำหนดเกษียณอายุ ถือเป็นการกระทำที่นายจ้างไม่ให้ลูกจ้างทำงานต่อไปและไม่จ่ายค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดที่สุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใดตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานหรือไม่

๒. หากกำหนดให้จ่ายค่าชดเชยตามความในข้อ ๑. กรณีข้าราชการที่โอนมาจาก สำนักพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ครบเกษียณอายุราชการนั้น สวพส. ต้องจ่ายค่าชดเชยให้ตามกฎหมายหรือไม่ เนื่องจากตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัย และพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดว่า การเปลี่ยนจากข้าราชการไปเป็น เจ้าหน้าที่ของ สวพส. ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ และวรรคสามกำหนดว่า การเปลี่ยนจากลูกจ้างของส่วนราชการไปเป็นลูกจ้างของ สวพส. ให้ถือว่าทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบ กระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

๓. หาก สวพส. ต้องจ่ายค่าชดเชย กรณีเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกเลิกจ้างตามกำหนด เกษียณอายุในช่วงระยะเวลา ๑ ถึง ๕ ปีที่ผ่านมา มีสิทธิเรียกร้องให้ สวพส. จ่ายค่าชดเชยย้อนหลัง หรือไม่ เนื่องจากตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ และตามข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยการพัฒนา และบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๙ ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าการเกษียณอายุราชการเป็นเหตุเลิกจ้าง เลิกสัญญา หากแต่กำหนดคุณสมบัติเรื่องอายุของเจ้าหน้าที่องค์การมหาชนไว้ว่าต้องมีอายุตั้งแต่ สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไป และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ และกำหนดเรื่องการพ้นจากตำแหน่งว่า เมื่อขาดคุณสมบัติจะต้องออกจากการเป็นเจ้าหน้าที่องค์การมหาชน

๔. การกรอกรายละเอียดระยะเวลาการจ้างเจ้าหน้าที่โดยมีกำหนดระยะเวลาเริ่มต้น และสิ้นสุดสัญญาในสัญญาจ้าง ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนา พื้นที่สูง ว่าด้วยการพัฒนาและบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๙ ถือเป็นเหตุยกเว้นการจ่ายค่าชดเชย ตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๔) ได้พิจารณาข้อหารือของสถาบันวิจัย และพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.ร.) และผู้แทนสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) (สวพส.) จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้

มาตรา ๕ เมื่อรัฐบาลมีแผนงานหรือนโยบายด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อจัดทำ บริการสาธารณะ และมีความเหมาะสมที่จะจัดตั้งหน่วยงานบริหารขึ้นใหม่แตกต่างไปจากส่วนราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ โดยมีความมุ่งหมายให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จะจัดตั้งเป็น องค์การมหาชน โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

(มีต่อหน้าถัดไป)

องค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรเป็นหลัก
สวพส. จึงเป็นองค์การมหาชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรเป็นหลัก

โดยที่พระราชบัญญัติองค์การมหาชน^๖ บัญญัติให้กิจการขององค์การมหาชน
ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมาย
ว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง
ขององค์การมหาชนต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน
และ (๓)^๗ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน
พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดมิให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑๑ ค่าชดเชย ตั้งแต่มาตรา ๑๑๘ ถึงมาตรา ๑๒๒
บังคับแก่นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งข้อ ๑๒ แห่งระเบียบ
คณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับ
ผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง
ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ บัญญัติให้
การจ่ายค่าชดเชยในกรณีเลิกจ้างเป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับ
ในขณะนั้นกำหนด ดังนั้น ภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น สวพส. ซึ่งเป็น
องค์การมหาชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรเป็นหลัก จึงไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าชดเชย

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑)

กิจการอันเป็นบริการสาธารณะที่จะจัดตั้งองค์การมหาชนตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ การรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา การศึกษาอบรมและพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐ การทะนุบำรุงศิลปะ
และวัฒนธรรม การพัฒนาและส่งเสริมการกีฬา การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการวิจัย การถ่ายทอด
และพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การบริการทางการแพทย์
และสาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน หรือการดำเนินการอันเป็นสาธารณประโยชน์
อื่นใด ทั้งนี้ โดยต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรเป็นหลัก

มาตรา ๓๘ กิจการขององค์การมหาชนไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
แรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้
ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชนต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้
ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

การมิให้ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนบังคับแก่
นายจ้างประเภทหนึ่งประเภทใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๑.๒๑

๑.๒๑

(๓) มิให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๒ ของหมวด ๑
บททั่วไป หมวด ๒ การใช้แรงงานทั่วไป ตั้งแต่มาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๓๗ หมวด ๓ การใช้แรงงานหญิง ตั้งแต่มาตรา ๓๘
ถึงมาตรา ๔๓ หมวด ๔ การใช้แรงงานเด็ก ตั้งแต่มาตรา ๔๔ ถึงมาตรา ๕๒ หมวด ๕ ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงาน
ในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ตั้งแต่มาตรา ๕๓ ถึงมาตรา ๗๗ เว้นแต่การจ่ายค่าจ้างตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔
มาตรา ๕๕ และมาตรา ๗๐ หมวด ๖ คณะกรรมการค่าจ้าง ตั้งแต่มาตรา ๗๘ ถึงมาตรา ๘๑ หมวด ๗ สวัสดิการ
ตั้งแต่มาตรา ๘๒ ถึงมาตรา ๘๙ หมวด ๘ การควบคุม ตั้งแต่มาตรา ๑๐๘ ถึงมาตรา ๑๑๕ หมวด ๑๐ การพักงาน
ตั้งแต่มาตรา ๑๑๖ ถึงมาตรา ๑๑๗ หมวด ๑๑ ค่าชดเชย ตั้งแต่มาตรา ๑๑๘ ถึงมาตรา ๑๒๒ และหมวด ๑๓
กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ตั้งแต่มาตรา ๑๒๖ ถึงมาตรา ๑๓๘ บังคับแก่นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหา
กำไรในทางเศรษฐกิจ

ตามมาตรา ๑๑๘^๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ แต่อย่างไรก็ดี คณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงอาจกำหนดให้จ่ายค่าตอบแทนการเลิกจ้างให้แก่เจ้าหน้าที่ของ สวพส. ในรูปแบบของประโยชน์ตอบแทนอื่นตามมาตรา ๒๔ (๓) (จ)^๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชนฯ และมาตรา ๑๔ (๔)^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงฯ เพื่อให้เจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๑๘ ให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างซึ่งเลิกจ้างดังต่อไปนี้

(๑) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยสี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสิบวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสามสิบวันสุดท้ายสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๒) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายเก้าสิบวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานเก้าสิบวันสุดท้ายสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๓) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบสามปี แต่ไม่ครบหกปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานหนึ่งร้อยแปดสิบวันสุดท้ายสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๔) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสองร้อยสี่สิบวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสองร้อยสี่สิบวันสุดท้ายสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๕) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบสิบปีขึ้นไป ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อยวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสามร้อยวันสุดท้ายสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

การเลิกจ้างตามมาตรา^๕นี้ หมายความว่า การกระทำใดที่นายจ้างไม่ให้ลูกจ้างทำงานต่อไป และไม่จ่ายค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเป็เพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด และหมายความรวมถึงกรณีที่ลูกจ้างไม่ได้ทำงานและไม่ได้รับค่าจ้างเพราะเหตุที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไป

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนและเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น

การจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาตามวรรคสามจะกระทำได้สำหรับการจ้างงานในโครงการเฉพาะที่มีเชิงงานปกติของธุรกิจหรือการค้าของนายจ้างซึ่งต้องมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของงานที่แน่นอนหรือในงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราวที่มีกำหนดการสิ้นสุด หรือความสำเร็จของงาน หรือในงานที่เป็นไปตามฤดูกาลและได้จ้างในช่วงเวลาของฤดูกาลนั้น ซึ่งงานนั้นจะต้องแล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกินสองปีโดยนายจ้างและลูกจ้างได้ทำสัญญาเป็นหนังสือไว้ตั้งแต่เมื่อเริ่มจ้าง

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลองค์การมหาชน ให้ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

๓๓๓

๓๓๓

(๓) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับองค์การมหาชนในเรื่องดังต่อไปนี้

๓๓๓

๓๓๓

(จ) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชน

๓๓๓

๓๓๓

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๓๓๓

๓๓๓

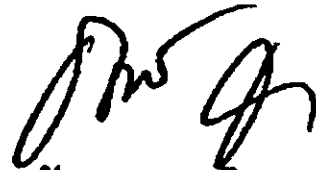
(๔) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปของสถาบัน การประสานระหว่างสถาบันกับสำนักงานสาขา การจัดแบ่งส่วนงานของสถาบันและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว การบริหารงานบุคคล เงินเดือนและค่าจ้างผู้ปฏิบัติงานของสถาบัน การเงิน การพัสดุและทรัพย์สิน การงบประมาณ การบัญชี การจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ การตรวจสอบภายใน การสรรหาหรือคัดเลือกผู้อำนวยการ การปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ การมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการ และการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่คณะกรรมการ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ผู้อำนวยการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน ที่ปรึกษาคณะทำงาน เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสถาบัน

๓๓๓

๓๓๓

ของ สวพส. ได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเทียมกับลูกจ้างทั่วไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการจ้างงานก็ชอบที่จะกระทำได้ ทั้งนี้ ตามแนวทางที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้วินิจฉัยไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๗๘๑/๒๕๕๔ และคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้วินิจฉัยไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๑๐๖๓/๒๕๕๔ และตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕

สำหรับประเด็นที่สอง สาม และสี่ นั้น เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า สวพส. ไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าชดเชยตามมาตรา ๑๑๘^{๖๖} แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นดังกล่าวอีก

(นายอัคร จารุงินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๕๕

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่พ้นจากตำแหน่งเมื่อดำรงตำแหน่งครบวาระ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๑๑๖๘ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

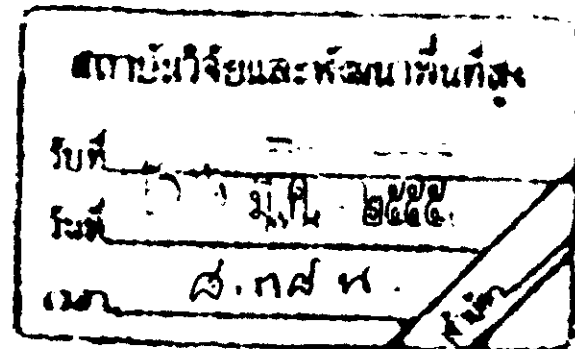
บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจ่ายค่าชดเชยในกรณีการออกจากงาน เพราะเหตุเกษียณอายุของเจ้าหน้าที่สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๑๕๑๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นเรื่องสืบเนื่องจากที่สำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำแนวทางการจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชน เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามแนวทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ โดยให้สำนักงาน ก.พ.ร. ดำเนินการตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ปรับปรุงแนวทางดังกล่าวตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และมีหนังสือจัดส่งแนวทางที่ปรับปรุงแล้วให้องค์การมหาชน ๓๗ แห่ง เพื่อให้นำไปใช้จัดทำหรือปรับปรุงระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องต่อไป ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๐/ว๒๒ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการจ่ายค่าตอบแทนการเลิกจ้างให้แก่ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชน

^{๖๖}ไปรตศุเชิงอรรดที่ ๔, ข้างต้น

๒๗๐ หมู่ที่ ๖ ต.หนองจ้อม
อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๑๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเบิกเงินชดเชยกรณีเลิกจ้าง

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง

- อ้างถึง ๑. ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙
๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

ตามระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๒ ค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิด ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามปริมาณวงเงินที่สำนักงบประมาณอนุมัติ และหลักเกณฑ์ที่สำนักงบประมาณกำหนด นั้น

ในการนี้ข้าพเจ้าและคณะเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับเงินชดเชยกรณีเลิกจ้างตามระเบียบของสถาบันดังกล่าว จึงขอให้ทางสถาบันดำเนินการเบิกจ่ายเงินชดเชยกรณีเลิกจ้างให้ข้าพเจ้าและคณะตามที่ระเบียบได้กำหนดไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้กับข้าพเจ้าและคณะต่อไปด้วย
จกขอขอบคุณยิ่ง

ได้รับ ๕๐
๑๖/๓/๕๕
นายสมชาย งาม
[Signature]

ขอแสดงความนับถือ
[Signature]
(นายธีรศักดิ์ วรรณวิจิตร)

[Signature]
(นางพรทิพย์ ผลเพิ่ม)

ได้รับ ๕๐
[Signature]
ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการ
รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการ
๑๖ มี.ค. ๒๕๕๕

[Signature]
(นายธีระ จารุจินดา)
เงิน พอ. ส.ว.พ.ส.
เพื่อโปรดพิจารณา
[Signature]
(นายสุรพันธ์ ศรีวิวัฒน์)
หัวหน้าฝ่ายบุคคล
๑๖ มี.ค. ๕๕

ฝ่ายบุคคล โทร ๑๓๑ ๕๕

เลขที่	๑๖๕๐
๒๔ ส.ค. ๒๕๕๕	
เวลา	๑๕.๒๑ น

เขียนที่ เลขที่ ๑๙๓/๒๖๔ หมู่บ้านกุลพันธ์วิลล์ ๗

ซอย ๑๕ ด.แม่เหียะ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕

- เรียน คณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)
- เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์พิจารณาการจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างของเจ้าหน้าที่
- อ้างถึง ๑. พระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒
๒. พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘
๓. ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙
๔. ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

ด้วยกฎหมายที่อ้างถึง ๑ และ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๘ สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง เป็นองค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดิฉันนางพูนสุข คำภา และคณะจำนวน ๕ คน ได้แก่ นางอนงค์ ปริงเชียง นายอดิศร สิทธิวงศ์กุล นางพรทิพย์ ผลเพิ่ม นายธีระ จารุจินดา และนายธีรศักดิ์ วรรณวิจิตร ได้ลาออกจากราชการ และเริ่มปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ของสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ("สถาบันฯ") ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานที่เกษียณอายุ ๒ กลุ่มแรกของสถาบันฯ ที่ยังมีได้รับค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างจากสถาบันฯ ตามระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือระเบียบอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ประสงค์ที่จะขอทราบความคืบหน้าในการพิจารณาจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างของดิฉันและคณะ เนื่องจากยังมิได้รับการติดต่อประสานในเรื่องดังกล่าวจากสถาบันฯ แต่อย่างไรก็ตาม ในกรณีนี้ ดิฉันและคณะขอเรียนชี้แจงเหตุผลอันสมควรเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

ดิฉันและคณะได้ปฏิบัติงาน ณ สถาบันสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) โดยเริ่มปฏิบัติงานนับตั้งแต่วันเริ่มก่อตั้งสถาบันฯ จนกระทั่งครบเกษียณอายุ รุ่นที่ ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้แก่ นางพูนสุข นางอนงค์ และนายอดิศร ส่วนรุ่นที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้แก่ นางพรทิพย์ นายธีระ และนายธีรศักดิ์ จึงถือเป็นผู้ปฏิบัติงานตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ ("พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งฯ") จึงมีสิทธิได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทน รวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งฯ ต่อมา สถาบันฯ ได้มีการออกระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ ("ระเบียบว่าด้วยสวัสดิการฯ")

ตามที่อ้างถึง ๓ เพื่อจัดให้มีสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงานของสถาบันฯ โดยข้อ ๖ (๕) แห่งระเบียบสวัสดิการฯ กำหนดให้ สถาบันฯ ต้องจัดให้มีสวัสดิการแก่ผู้ปฏิบัติงาน ในส่วนที่เป็นค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิด และข้อ ๑๒ แห่งระเบียบว่าด้วยสวัสดิการฯ กำหนดให้ การจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามปริมาณและวงเงินที่สำนักงานประมาณอนุมัติ และหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประมาณกำหนด ทั้งนี้ ดิฉันและคณะพ้นจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานเมื่อครบเกษียณอายุแล้ว ซึ่งหากถือตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันฯ ประกอบกับระเบียบสวัสดิการฯ แล้ว ดิฉันและคณะจะต้องได้รับเงินค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างจากสถาบันฯ เนื่องจากการเกษียณอายุถือเป็นกรณีเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด แต่จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ดิฉันและคณะก็ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาการจ่ายค่าชดเชยตามระเบียบสวัสดิการฯ จากสถาบันฯ แต่อย่างไรก็ดี ภายหลังปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถาบันฯ ได้ปรับปรุงแก้ไขระเบียบสวัสดิการฯ ดังกล่าว โดยการออกระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ (“ระเบียบสวัสดิการฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕”) ตามที่อ้างถึง ๔ โดยมีการแก้ไขความในข้อ ๑๒ ของระเบียบสวัสดิการฯ จากเดิมที่กำหนดให้ “เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามปริมาณและวงเงินที่สำนักงานประมาณอนุมัติ และหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประมาณกำหนด” เป็นความว่า “เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับในขณะนั้น” จะเห็นได้ว่า การแก้ไขดังกล่าวเป็นการผ่อนคลายนโยบายการจ่ายเงินค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างลง

โดยที่มาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้กิจการขององค์การมหาชนไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชนต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าวข้างต้น และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (“พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ”) มาตรา ๑๑๘ (๑) ถึง (๕) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างไว้ อย่างชัดเจนให้การเลิกจ้างดังกล่าวหมายความรวมถึงกรณีเกษียณอายุด้วย (คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๗๓๒/๒๕๔๘) ดังนั้น การที่สถาบันฯ กำหนดสวัสดิการและประโยชน์เกี่ยวกับการจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างไว้ในระเบียบว่าด้วยสวัสดิการฯ ซึ่งเป็นระเบียบที่ใช้บังคับกับดิฉันและคณะในขณะนั้น ย่อมแสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของสถาบันฯ ว่า ประสงค์จะให้สวัสดิการและประโยชน์ในเรื่องการจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันฯ เมื่อมีการเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิดตามที่ได้อ้างแล้วนั้น เพียงแต่สถาบันฯ ยังมีได้ดำเนินการจัดเตรียมงบประมาณเพื่อรองรับการจ่ายค่าชดเชยดังกล่าว และยังมีได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ หรือยังมีได้ดำเนินการประสานงานกับสำนักงานประมาณตามที่ระเบียบว่าด้วยสวัสดิการฯ กำหนด อย่างไรก็ดี เมื่อสถาบันฯ ได้ปรับปรุงระเบียบว่าด้วยสวัสดิการฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามมติคณะกรรมการสถาบันฯ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว ย่อมเป็นการยืนยันเจตนารมณ์เดิมที่จะให้มีการจ่ายค่าชดเชยกรณีดังกล่าวให้แก่ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันฯ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาระเบียบว่าด้วยสวัสดิการฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป โดยมีได้มีการกำหนดบทเฉพาะกาลให้มีผลย้อนหลังหรือรองรับแก่กรณีผู้ปฏิบัติงานที่ถูกเลิกจ้าง

สถาบันวิจัยและ	พัฒนาพื้นที่สูง
รับที่	๑๑๑
วันที่	๑๑ ก.พ. ๒๕๕๖
เวลา	๑๑ โมงเช้า

เขียนที่ เลขที่ ๑๙๗/๒๖๔ หมู่บ้านกุลพันธวิลล์ ๗
ชอย ๑๕ ต.แม่เหียะ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

๓๑ มกราคม ๒๕๕๖

- เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง
- เรื่อง ขอให้จ่ายค่าตอบแทนกรณีเลิกจ้างแก่เจ้าหน้าที่ที่ออกจากราชการเกษียณอายุ
- อ้างถึง ๑. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจ่ายค่าชดเชยในกรณีการออกจากราชการเพราะเกษียณอายุของเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) เรื่องเสร็จที่ ๑๓๘๗/๒๕๕๕
- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์พิจารณาการจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างของเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕
๒. แนวคำพิพากษากฎีกาที่เกี่ยวข้องต่างๆ

ตามที่ ดิฉันนางพูนสุข คำภา และนางพรทิพย์ ผลเพิ่ม ผู้แทนกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่เกษียณอายุ รุ่นที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ และรุ่นที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ รวมจำนวน ๖ คน ได้มีหนังสือถึงสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ("สถาบันฯ") เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบการจ่ายค่าชดเชยกรณีการเลิกจ้างโดยไม่มีความคิดเนื่องจากครบเกษียณอายุให้กับดิฉันและคณะข้างต้น รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ โดยที่ ดิฉันและคณะ ได้ดำเนินการประสานสอบถามความคืบหน้าด้วยวาจาจากสถาบันฯ เป็นระยะ ซึ่งได้รับแจ้งจากสถาบันฯ ว่าอยู่ระหว่างการรอผลการหารือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นดังกล่าว นั้น

ต่อมา เมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่เกษียณอายุรุ่นที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๕ คน ได้แก่ นางสมล เมธาวิทยากรณ์ นายวิชัย ปัตถมสิงห์ไชย นายวัฒนชัย คำรงหาญวิทย์ นายวินัย สุขสำราญ และนางดุจศยาภรณ์ ปัญญาแสง ได้พ้นจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานเนื่องจากครบเกษียณอายุ ก็ยังไม่ได้รับการพิจารณาการจ่ายเงินชดเชยกรณีเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิดแต่อย่างใด

ดิฉันและคณะได้รับทราบที่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาตอบข้อหารือของสถาบันฯ เรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยสรุปความเห็นได้ว่า "...สถาบันฯ จึงไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าชดเชยตามมาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่อย่างไรก็ดี คณะกรรมการสถาบันฯ อาจกำหนดการจ่ายค่าตอบแทนการเลิกจ้างให้แก่เจ้าหน้าที่ของสถาบันฯ ในรูปแบบของประโยชน์ตอบแทนอื่นตามมาตรา ๒๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๑๙ (๙) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสถาบันฯ ได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเทียมกับลูกจ้างทั่วไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน..." รายละเอียดปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่อ้างถึง ๑

ในการนี้ ดิฉันและคณะมีอาจก้าวล่วงในคำวินิจฉัยของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้น แต่ทั้งนี้ ดิฉันและคณะได้พิจารณาจากเจตนารมณ์ของระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ (ระเบียบฯ) ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ดิฉันและคณะเป็นผู้ปฏิบัติงานของสถาบันฯ ในข้อ ๖ กำหนดว่า “สถาบันฯ จะจัดให้มีสวัสดิการแก่ผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้ (๑) การรักษาพยาบาล และการตรวจสอบสุขภาพประจำปี ... และ (๕) ค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิด” ซึ่งระเบียบฯ แสดงถึงเจตนารมณ์ที่สถาบันฯ จะจัดให้มีสวัสดิการในรูปแบบต่างๆ ให้กับผู้ปฏิบัติงาน และที่ผ่านมาสถาบันฯ ก็ได้มีการจัดสวัสดิการและเบิกจ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติงานตามระเบียบฯ ข้อ ๖ (๑) - (๔) ส่วนในข้อ ๖ (๕) สถาบันฯ ยังไม่ได้มีดำเนินการใดๆ เพื่อรองรับกรณีดังกล่าว นับตั้งแต่ระเบียบฯ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่มีผู้ปฏิบัติงานครบเกษียณอายุงานเป็นรุ่นแรก จนเวลาล่วงเลยมาถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึงได้เริ่มดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเป็นระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ (ระเบียบฯ ฉบับที่ ๒) โดยปรับแก้ข้อความในระเบียบฯ ข้อ ๑๒ แต่ไม่ได้มีการปรับแก้ข้อ ๖ (๕) ออกไป ตลอดจนไม่ได้มีการกำหนดมาตรการเยียวยาให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่ครบเกษียณอายุไปแล้วตามระเบียบฯ เดิมแต่ประการใด ประกอบกับเมื่อพิจารณาระเบียบฯ เดิม ในข้อ ๑๒ กำหนดว่า “ค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิด ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามปริมาณวงเงินที่สำนักงานประมาณอนุมัติและหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประมาณกำหนด” แสดงถึงเจตนารมณ์ที่มุ่งเน้นการกำหนดอัตราและปริมาณของการจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นสำคัญ และการแก้ไขระเบียบฯ ฉบับที่ ๒ ข้อ ๑๒ เป็น “การจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้าง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับในขณะนั้นกำหนด” ก็ย่อมจะต้องตีความให้สัมพันธ์กับข้อ ๖ (๕) กล่าวได้คือ สถาบันฯ จะต้องจัดให้มีสวัสดิการค่าชดเชยหรือค่าตอบแทนอื่นใดในลักษณะเดียวกันสำหรับกรณีเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิด

ดังนั้น หากสถาบันฯ จะพิจารณาตีความตาม (๓) แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่กำหนดมิให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑๑ ค่าชดเชย ตั้งแต่มาตรา ๑๑๘ - ๑๒๒ มาบังคับแก่นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ โดยให้หมายความว่าสถาบันฯ ไม่ต้องจ่าย เนื่องจากกฎหมายคุ้มครองแรงงานกำหนดว่าไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าชดเชยให้การจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไร และนำหลักการดังกล่าวมาตีความปรับใช้กับระเบียบฯ ทั้งสองฉบับที่มีการกำหนดให้จ่ายค่าชดเชยการเลิกจ้างไว้ ก็น่าจะเป็นหลักการตีความทางกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกัน เนื่องจาก กฎหมายคุ้มครองแรงงานออกมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ส่วนระเบียบฯ ทั้งสองฉบับที่กำหนดให้มีการจ่ายค่าชดเชยการเลิกจ้างออกมาภายหลัง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงควรจะต้องหมายความว่า สถาบันฯ โดยอำนาจของคณะกรรมการสถาบันฯ ตามมาตรา ๑๙ (๙) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีเจตนามุ่งหมายที่จะกำหนดให้มีการจ่ายเงินในลักษณะที่เป็นการตอบแทนการเลิกจ้างผู้ปฏิบัติงานของสถาบันฯ เพื่อเป็นสวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันฯ ที่ปฏิบัติงานและถูกเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด ซึ่งรวมถึงกรณีเลิกจ้างเนื่องจากครบเกษียณอายุในขณะนั้นด้วย

ด้วยเหตุที่ระเบียบฯ ดังกล่าวออกโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันฯ ดิฉันและคณะจึงเห็นว่า การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสถาบันฯ เป็นอำนาจเต็มของคณะกรรมการสถาบันฯ ที่จะพิจารณากำหนดตามมาตรา ๒๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๑๙ (๙) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้เกษียณอายุไปก่อน

ดิฉันและคณะ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์คณะกรรมการสถาบันฯ ในการพิจารณากำหนดเรื่องใดๆ อันจะไม่กระทบกับ สิทธิประโยชน์อันพึงได้ของผู้ปฏิบัติงานในขณะนั้น

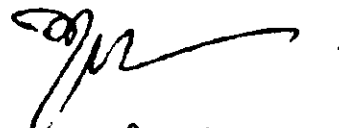
นอกจากนี้ การเลิกจ้างเนื่องจากเกษียณอายุ ถือเป็นกรณีที่นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างที่ไม่มีความผิดตามมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามแนวคำพิพากษาฎีกาที่ ๔๗๓๒/๒๕๔๘ ฎีกาที่ ๕๗๗/๒๕๓๖ และคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๔๑-๑๔๒/๒๕๔๘ เป็นต้น รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ดิฉันและคณะได้เคยมีหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้คณะกรรมการสถาบันฯ และผู้บริหารสถาบันฯ พิจารณาการจ่ายค่าชดเชยหรือค่าตอบแทนในลักษณะใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิดเนื่องจากเหตุเกษียณอายุแล้ว บัดนี้ เวลาได้ล่วงเลยมาพอสมควรแล้วยังไม่มีการแจ้งผลการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวให้ทราบแต่ประการใด ดิฉันและคณะจึงขอให้สถาบันฯ ได้โปรดพิจารณาดำเนินการจ่ายค่าตอบแทนกรณีเลิกจ้างแก่เจ้าหน้าที่สถาบันฯ ที่ออกจากงานกรณีเกษียณอายุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ ผลเป็นประการใดขอได้โปรดแจ้งดิฉันและคณะเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ด้วย จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

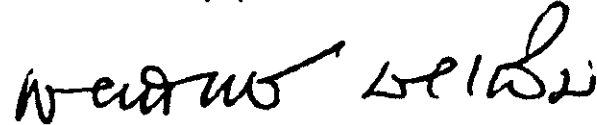
๑)

(นางพุดสุข คำภา)

ผู้แทนกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่เกษียณอายุ รุ่นที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

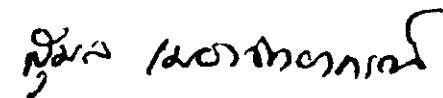
๒)

(นางพรทิพย์ ผลเพิ่ม)

ผู้แทนกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่เกษียณอายุ รุ่นที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

๓)

(นางสมล เมธาวิทยากรณ์)

ผู้แทนกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่เกษียณอายุ รุ่นที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕